

'Ik ben een workaholic'

De Nijbakker-Morra stichting reikt elk jaar een aanmoedigingsprijs uit aan een veelbelovende jonge student die op enigerlei wijze oncologieonderzoek doet. Coassistent Sietse Aukema, momenteel bezig met zijn M2-stage binnen Isala, viel in februari in de prijzen.

Je combineert je coschappen met het doen van promotieonderzoek?

'Ik doe inderdaad een speciaal programma (MD-PhD traject, junior scientific masterclass, red.) vanuit de universiteit Groningen. Door de weeks staan de coschappen voorop. Maar de avonden, weekenden en vakanties probeer ik zoveel mogelijk te gebruiken om onderzoeksresultaten te verwerken en aan artikelen te schrijven. Dat is soms aanpoten, maar ik ben een workaholic.'

Waar heb je onderzoek naar gedaan?

'Met mijn Nederlandse promotor Philip Kluin heb ik meegewerkt aan een grote Duitse studie naar het vóórkomen van een bepaald type

DNA-breuk bij verschillende soorten lymfomen. We kijken of die DNA-breuk voorkomt in combinatie met andere breuken en wat de invloed is op de prognose voor de patiënt. Het is werken op moleculair niveau, maar wel met een directe toepassing in de praktijk.'

Wat blijkt uit deze studie?

'Dat mensen met een lymfoom en dit type DNA-breuk, een slechtere prognose hebben en dus eigenlijk een agressievere therapie zouden moeten krijgen. Maar welke therapie, dat is nog niet duidelijk. Dat zouden we graag met een klinische trial willen uitzoeken. Omdat de impact op de prognose nog niet voldoende bekend was, worden mensen met een bepaald lymfoom niet standaard op de DNA-breuk

gescreend. Dat zou volgens ons nu wel moeten.'

Wat triggert jou in het doen van onderzoek?

'Het is de drive om te willen uitzoeken en begrijpen hoe iets zit. Bij kanker is het fascinerend dat hele kleine dingen - op gen-niveau - tot een tumor kunnen leiden. Ik heb tijdens mijn coschappen patiënten, zowel kinderen als volwassenen, meegeemaakt met lymfeklierkanker. Dan merk je echt wat dat met iemand doet en wat voor impact het heeft. Dat weten maakt het gemakkelijker om er toch weer mee bezig te gaan in het weekend.'

Kwam de Nijbakker-Morra prijs als een verrassing?

'Twee jaar geleden heb ik ook al meegedaan en toen won ik niet. In de tussentijd heb ik mezelf verder ontwikkeld, heb ik artikelen geschreven en heb ik de agenda voor de toekomst helder. Het was dus extra leuk dat ik de prijs nu wel kreeg. Het voelt als een steuntje in de rug.'

Hoe nu verder?

'Onderdeel van de prijs is dat ik naar een congres mag. Dat wordt in juni hét lymfomencongres in Lugano, Zwitserland. Ik hoop daar een praatje over mijn onderzoek te mogen doen. Na het afronden van mijn M2-stage en keuzecoschap bij Kindergeneeskunde heb ik dan nog een jaar om het onderzoek af te ronden. In 2015 moet dat leiden tot mijn promotie.' <

Coassistent Sietse Aukema kreeg de Nijbakker-Morra aanmoedigingsprijs voor zijn oncologieonderzoek. 'Het voelt als een steuntje in de rug.'